

עין משפט
גר מצודה

תורה אור השלם

1. והפכתי חניכם לאבן וכל שדיכם לקנה והעליתי על כל פתחים שק ועל כל ראש קרנה ותעמיתו באבן יחד ואחיהם כיום מן:
- עמוד ה, י
2. וידבר אחין אל משה ואל האם הקריבו את הקטנים ואת עלתם לפני ידך ותקראנה אתי באלה ואבליהן קטנות האם הישם בעני וידבר:
- ידבר, י ט

מוסף רש"י

אכילת פסחים מעכבא. כפרה
נדיענד (נפ"י פסחים ע"ה):

מסורת הש"ס

ש קאי לשנוי דר"ש אדר"ש: אירי
לאחר תחית קודם ששטנו עליו חת
רמחמא דחייא וזאלי ו' שלמים
באלא שבאז שז' דקדדש און עונל
ואוואל פסחו לערז כשמת לאחר
ששטנו וזקרו עליו: מאי דבוס בוס.
הרי נעטר ואמאי דחייא ארילטו
למיתות לילה דרגנ עפי משאר
שבנלמת לאזי דמוקי לה בקדוס
ששטנו וזקרו עליו ונלאחר חות
הת עתה עליו ונלאחר חות

הנהגות הב"ח

לא העמידוהו הא כבר שחט חזק;
ה"ג א"ל רבינא אליהו פסחים מעבידא
ומדרבנא בר רב הונא. ונקמן משיבא
לה: א"ל רבא לרב אדא ביום מאי
דאמר לך רבך. רבינא שמע לו
שיפה השיב על שאלתו ובמכתב
שנבועת מ"א הא סוגיא דרבי
ורבינא ורב אדא ב"פ ידועת
הטעמא (דף יח:). יום שמועה. ששם
שמה לו מם ובשמועה קרובו שמת
לו עסקין. כיום קבורה צלחון
שבעה ושלשים. מיום ב' שמועה
מחשיל למנות (א). לרביהו ונעילה

שינוי נוסחאות

(דף צב.) השומע על מחו והמלקט
עצמות טובה ואוכל נקדשים לערב
והיוצן בן חלקט עצמות ששים
לעין צבי ומשנין צימא להקטא [מן]
אחרתם עצמות דלמחרין במו"ק (דף
ת.) המלקט עצמות אציו ואמו הרי זה
מחבל עליהם כל היום אשמועינן
בפסחים לערב מזהר נקדשים והלא
אשמועינן יום זה עשוה לענין אהלי
פסחים לא כיום קבורה הוא דלילו
ויים קבורה לא אכל פסח לערב
ואפילו מח לאחמול ד' גיבא אלא
כיום ליקוט עצמות ופסח בכל
הקדשים והלא ודא עצמות משום
דיום [א] קבורה נקט ליה למימר
בדיום קבורה אפילו פסח נמי לא:
ואחד וי' ואחד וז' וי' דרך
אשמועינן קבורה וי' ליקוט חלי וקשר

יהוה פליקו זה חזק מיוצק ליה: טובל
 יה לא אכל פת ערעב: חמלי היה.
 מעבדא הילק אפילו פסח לא אכל
 אסור סמוך לשקיעה החמה ובאן
 שקיעה החמה הדיל לערב ליל וס
 מן מדרגת וכ"ש יום שמועה וליקוט
 חמלי חמלי לאחר שקיעה החמה בפסח
 מיום שמועה וליקוט ולאסור בפסח
 מה ס' היום שמועה כיום ליקוט ואוכל
 מה שאין כן ביום קבורה עצמו דאלו
 ומתה הרגל ואילו טובא אכילות ברב
 ואחד וס⁽¹⁾ היכא דבא עליו מצדו יום
 שמועה דר פסח דמפרש שמועה
 ביום דבית דכתיב לערב ובפסח אמאי
 ד' דגריסא משום דרובא קבר' ביום
 חמס דבאשה ודף (נ"ג): ומאי חמלי.
 יאסר דקדשים: כל היום. קא"ד
 ר' יהודה מדי: אי ינאח ביום מוס.
 היום מימיה מרוד מדרגה כהן סופרים
 לתות עליה ומחללי עליה: כן אלמא
 וסן דר חקדק עד שקיעה דמדרה ר' י
 וסן שלא נקבר אכל קברו. אישמרי
 דאמרת טובא וסן לערב: וספסא
 ולין וס קבורה פליגי דקאמר רבי אפי
 אכל לא לילו וסיהי מחיר דר חקדק:
 לילו דאורייתא. דא שאלק דעתך
 חלול דמדרגה חלוקין משק דרעמא

(1) וס' דר חקדק: כל היום. קא"ד
 ר' יהודה מדי: אי ינאח ביום מוס.
 היום מימיה מרוד מדרגה כהן סופרים
 לתות עליה ומחללי עליה: כן אלמא
 וסן דר חקדק עד שקיעה דמדרה ר' י
 וסן שלא נקבר אכל קברו. אישמרי
 דאמרת טובא וסן לערב: וספסא
 ולין וס קבורה פליגי דקאמר רבי אפי
 אכל לא לילו וסיהי מחיר דר חקדק:
 לילו דאורייתא. דא שאלק דעתך
 חלול דמדרגה חלוקין משק דרעמא

רבא אמר אידי ואידי אחר חצות א' ו"לכ' אכאן קודם ששחטו וזרקו עליו כאן לאחר ששחטו וזרקו עליו א"ל רב אדא בר מתנה לרבא אחר ששחטו וזרקו את דמו מה דהוה הוה א"ל רבינא א' אכילת פסחים מעכבא מדרבב רב רב הונא א"ל ב' ציית מאי דקאמר ק"ל רבך מאי דרבה בר רב הונא ד' תנאי ז' יום שמועה כיום קבורה למצות שבעה ושלשים י' ולאכילת פסחים כיום ליקוט עצמות אחד זה ואחר זה טובל ואוכל בקדשיה לערב הא גופא קשיא אמרת יום שמועה כיום קבורה למצות שבעה ושלשים ולאכילת פסחים כיום ליקוט עצמות

ב נמי לא אכיל והדר תני אחד זה ואחר זה טובל
ב חסדא תנאי היא רבה בר רב הונא אמר ל"ק
סמוך לשקיעת החמה וכן שליטמו לו עצמות
לו מת וקברו סמוך לשקיעת החמה וכאן לאחר
מאי דהוה הוה אלא ש"מ אכילת פסחים מעכבא
זה ה"ק אחד יום שמועה ואחד יום ליקום^ט טובל
דב אשי כדוותא^י היא מכרי עליה קאי זה הוה
היא ומאי תנאי^י דרתיא עד מתי מתאונן עליו
שלא נקבר במאי עסקינן אילמא ביום מיתה מי
תפסי^י לילו מדרבנן ותו רבי אומר כל זמן שלא
זומי איכא דלית ליה^י ויאהריתא כיום מר אמר
תקוף^י רב יוסף אלא הא דקתי^י השומע על
ואוכל בקדשים לערב מכלל דיום קבורה אפילו
אלא תריץ^י עד מתי מתאוננן עליו כל אותו
שלא נקבר [ואבל נקבר] בלא לילו אמרוה^י קמיה
רב רב יוסף לימא הכי לימא^י דרבי לקולא והתניא
שנינו^י נקבר אחריו מכאן ועד עשרה ימים
עליו אלא אותו היום בלבד אלא תריץ^י הכי
אלא אותו היום בלא לילו רבי אומר כל זמן שלא
לילו אמרוה קמיה דרבא מדקאמר רבי יום
וככל דיום מיתה תופס לילו מדאורייתא וסבר
והתניא^י הן היום אני היום אסור^י ולילה
ין בלילה אסור דברי רבי יהודה רבי אומר
תורה אלא מדברי סופרים לעולם דרבנן היא

עיה ויום ליקוט לא שיך למיתני אחד זה ואחד זה דכיון
 (1) כיום ליקוט עמנו. משמע ולא כיום קבורה דלילו יום ק
 יו מיתה דאיתא למ"ד חפס לילו מדרגנן וסבר ארילט פסחים
 ר' אהר בלן שבע שמועס 16 ששקטו 16 עמנוס 16 ששקט
 בכולו אולכ קדשים וכ"ש פסחו כשא עליו אחד מאלו
 (2) כיום ליקוט עמנוס ומכר יום קבורה לא פסח לילו
 (3) יום קבורה אר"י דלף הוא מדרגו החמירו יום קבורה עמנו
 ולא בשאר קדשים הכריחו להמנין עד ערב וה"ק לאלחית פ
 ה דה"ל יום שמועס עמנו יום ליקוט עמנוס ואפילו 16 הכי
 16 לאחר שקיעה ד"ד אסור לכול בשסא ואר"י 16 דחלה עליו
 יום נחנן (וכנס) 16 ליל אינטו ליאסר בקדשים מלה עליו ואחד
 יום ומיורי יום אסור בשאר קדשים אפי' יום 16 שמועס 16
 ומה לי שאר קדשים הא אמרת קדשים 16 אסור ביום ליקוט
 לא 16 העמידו דמיסרס במקום ומיורי ביום קבורה
 יום מקומות שבעמידו דמיסרס במקום כרת כדלמרינן
 דקדמין דקדמין רב חסדל לעיל תנאי היא: ע"פ מ"י מחל
 ק"ד לקולא פליג ואמר 16 דכל היום לא מיתסר דמשקברו
 כ'ו. הא בין לר"ש בין לר"י דפלגי עליה דר' יהודה לחינות
 מחינות 16 וזהו יום ש שחמאבא ומיתר על פניו שסר
 שמת לחמנו וקברו היום. ואמתי לא אסיקאנו מלימיה נא
 דבגן מוחר: כל 16 היום. של קבורה וילוי: רבי אומר
 שדרי לרבי דאפילו 16 לא ליקוט 16 עמנוס אסור כל יום
 כח לפורש שפוטא 16 (1) דרגנן (2) לכול כדורו לפניו וע"כ
 יום קבורה ותר"א אינו מתאנן עליו ביום קבורה אלא יום
 דרגנן חפס לילו מדרגנן מכלל דיום מיתה דאורייתא 16
 מקרי מדרישה ומר משעשה מורה לדרגנן 16 כן יום. ש
 שפוטא שכלנו ואנין אפי' כהן לאוכלן כדורו שן כהן
 מילה דיום מיתהה ואפילו רבי יום קבורה דלחיו גופיה
 16

אֲבִירָתָא פֿאַר אַסױסע מעכטבאַ, פֿלוגט־
 קרעכט: דרײַ נחן ורנגל'ן
 דעכער לה כמ"ד מעכטבאַ לנגי הוּ
 דעבען גנבֿה לזאָלן אַלמילי דעמור
 למוֹה' און וסנבֿה הוּא דעמור אַנימו
 דרעגן אַ"י מיון דרדיי אַיט אַלס
 אַללן למוֹה דעמור דרדיי מנאָסרני
 סנבֿה הוּא דעמור אַנימו דרעגן
 וועכטבֿה דקאָמער לאָ דוקא:
סִמּוֹךְ דעקעטע הַחֶבֶל. און געמאכט
 נקט סמוך נקט נמי הכל
 סמוך דהוּא מני למימר נמי קודם
 שקיעה כאן אַלמילי שקיעה:
וּאֲחֵרִיתָהּ ביים מ"ר. פֿסקו הוּא
 נבֿרר עשר עשר (ועומ' מ')
 וסוממ' אַללל יחיד וסוממ' ביים
 מר ואלא כמו פֿיפֿטס נקטעמס:

מכלל דיום קבורה אפילו לער
ואוכל בקדשים לערב אמר
כאן ששמע שמועה על מת
סמוך לשקיעת החמה וכן
שקיעת החמה לאחר שק"ח
רב אש' אמר מאי אחר וואו
ואוכל בקדשים לערב והא
מביעי ליה אלא ש"מ בדוּתא
כל היום רבי אומר כל זמן
איכא דלית ליה דיום מיתה
נקבר הא קברו אשתרי ליה
רב ששת איום קבורה קאי
מתו כמלקט ^א עצמות מוביל
לערב נמי לא אכיל הא זמן
היום ילולו רבי אומר כל זמן
דר' ירמיה אמר ^ב נברא רבה
עד מתי מתאונן עליו כל זמן
דברבי רבי וחכ"א אין מתאונן
עד מתי הוא מתאונן עליו
נקבר ^ג ואם נקבר תופס
קבורה תופס לילה דאורייתא
רבי אניתו לילה דאורייתא
מתר ולדורות בין כיום
^ד אניתו לילה אנה מדבריה

ירשׁא לסיפא כדלקמן דאז איוס
 ואוכל בקדוּם לערבו. ויפס: פסחו:
 דלפניו יוס קבורה שניה א' |
 ונקמן מימינו להו: רבב דר כר
 לנאחר שקיעת החמה. סיפא דקמניו
 קבורה וללו יוס שמועא וללו | (פ)
 עשומת וזא דמי ירשׁא ואלכילת
 א' לילה וזא קבורה עמנו וזא לני
 אכל ביום ליקוט לא אחריו בנסת
 פסחו ואפי' שמע אז ליקט אחר שק
 וזא מת כ"ג וקברו אחר עמממ
 י"מ אבילות דמקדנן הא וחבאי וזא
 אוכל בקדשו לעבר דלילו | וזא
 ואזיל: מאי דהוה כהן. ומה לי פס
 שבת ליה: אכילת פסחים מעכבס.
 מיהא ואפי' למשרי יוס מיעסע
 דלפניו ביום קבורה למחשפ ללו
 בלא לילי: כל זמן שלא נקבר. קא
 שקברו ביום שבת: מי איוס גליס |
 מיהא אקור: אכילת ביום מר. ר
 מירבו יוס שלס הוא: איוס קבור
 ירימיה: סא מני. בין | לרבי בין
 | בלילה וזא ביום אכילת למחר
 כיו. אכלת רבי מחמרא אברה ובין ד
 קבור לסקו | ימים מתאזין עליו ללו
 מדקא"ר יוס קבורה. דלחיו גופיה
 עליו עשו כחשם חיוק לדבריה |
 שעתה נאכלן בלילות |
 לעולם דרבנן סיא. אפילו איוס
 אכילת

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones